

TEMPS

PER A PRENDRE

ALÈ

De tant en tant és bo de fer una parada en el camí de la vida. Els neguits de durant l'any se'ns mengen; el ritme del curs i de la feina ens converteixen en màquines d'aprendre, d'escriure, de fer avaluacions, de fabricar teixits... i ens convé de prendre alè de nou; sinó, en sortirem malparats. Se'n ressentiran el nostre jo interior, la salut, les relacions amb els altres, el treball, la família.

No hem de deixar mai que les activitats «programades», «necessàries», «controlades» es mengin tot el nostre temps. Cal que deixem «espais lliures» per a refernos de la rutina diària, per a respirar aire no contaminat, per a carregar-nos de combustible. Si un cotxe té el dipòsit buit, és impossible que funcioni bé. Igual passa amb nosaltres. Necessitem proveïr-nos d'allò que ens fa sentir joiosos, lliures, serens.

És llastimós de sentir dir a molta gent: «No em queda cap estona lliure per a fer el que m'agradaria de fer», o bé: «M'agradaria molt dedicar-me a la família, però no tinc temps», etcètera. Per a ells, l'important és produir, guanyar, consumir, anar d'un cantó a l'altre... i la resta, «feines inútils». Però, tant se val, ho va perdent tota la sensibilitat espiritual.

De tant en tant ens convé que fem una parada en el camí de la vida. Una parada per a pregar, per a asseure'ns sobre un prat i mirar, per a llegir un llibre o escoltar un disc, per a fer esport o passejar, per a dansar o cantar, per a conviure amb la família o anar a veure un amic... una parada per a altres mil coses mitjançant les quals esdevindrem més homes i dones.

L'estiu és un temps propici per a crear, sense presses i sense crispacions, espais de diàleg sincer i de serena convivència entre els esposos, amb els fills. Si no els porta, perilla de no complir-se un dels objectius més importants de tota família.

Que aquests dies de Festa Major ho aconseguixin.

Mn. Josep